

RP 94/2020 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att giltighetstiden för de temporära ändringar som gjorts i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och lagen om arbetslöshetskassor ska förlängas så att ändringarna gäller till utgången av 2020.

I propositionen föreslås en förlängning av giltighetstiden för det temporära undantag enligt vilket arbetslöshetsförmån betalas i form av grunddagpenning, inkomstrelaterad dagpenning eller arbetsmarknadsstöd för den självrisktid som föreläggs i samband med att utbetalningen av arbetslöshetsförmånen börjar. Staten ska enligt propositionen fortfarande svara för finansieringen av den arbetslöshetsförmån som betalas för självrisktiden. Giltighetstiden för det temporära undantag som gäller löntagares arbetsvillkor ska likaså förlängas. Dessutom ska giltighetstiden för preciseringen av den definition av permittering som finns i lagen om utkomstskydd för arbetslösa förlängas. I propositionen föreslås det dessutom att den arbetslöshetsdagpenning som betalas på grundval av permittering och arbetslöshet inte ska förbruka maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning.

De föreslagna ändringarna svarar mot det behov av att stärka skyddet för arbetstagarnas försörjning som följer av de ändringar som föreslås i arbetsavtalslagen och vissa andra lagar. Syftet med de ändringar som föreslås i arbetsavtalslagen och vissa andra lagar är att försnabba möjligheterna för arbetsgivarna att anpassa sin verksamhet till den plötsliga och kraftiga nedgången i efterfrågan på produkter och tjänster till följd av coronavirusepidemin.

Propositionen hänför sig till den fjärde tilläggsbudgetpropositionen för 2020 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2020.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	5
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	5
2.1 Självrisktid.....	5
2.2 Löntagares arbetsvillkor och den lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning	5
2.3 Dagpenningens periodens maximitid.....	6
2.4 Definition av permittering.....	6
2.5 Finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	7
3 Målsättning.....	7
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	7
4.1 De viktigaste förslagen.....	7
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	8
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	8
4.2.2 Konsekvenser för medborgarna	9
4.2.3 Konsekvenser för organisationerna.....	10
5 Alternativa handlingsvägar och deras konsekvenser.....	10
6 Remissvar	11
7 Specialmotivering.....	11
7.1 Lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	11
7.2 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	11
7.3 Lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	12
7.4 Lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	12
8 Ikraftträdande.....	12
9 Förhållande till andra propositioner.....	12
9.1 Samband med andra propositioner.....	12
9.2 Förhållande till budgetpropositionen	13
10 Förhållandet till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	13
LAGFÖRSLAG	16
1. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	16
2. Lag om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	17
3. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	18
4. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor.....	19
BILAGA	20
PARALLELLTEXTER	20
1. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	20
2. Lag om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	21

RP 94/2020 rd

3. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....22

4. Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor.....23

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

I Kina utbröt i början av 2020 en epidemi av den smittsamma sjukdomen covid-19, som orsakas av ett nytt coronavirus. Sjukdomen spred sig snabbt utanför Kina. I slutet av maj hade det konstaterats sammanlagt mer än fem miljoner fall i hela världen. Över 180 länder har rapporterat om smitta. Världshälsoorganisationen WHO betecknade coronavirusepidemin som en pandemi den 11 mars 2020. För att bromsa spridningen av epidemin fattade regeringen den 12 mars 2020 beslut om rekommendationer och beredskap.

I mitten av mars sammankallade statsministern till ett parlamentariskt möte där det förhandlades om beredskapsåtgärder inför epidemin och ibrukttagande av eventuell beredskapslagstiftning. Statsrådet konstaterade den 16 mars 2020 i samverkan med republikens president att undantagsförhållanden råder i Finland på grund av coronavirusutbrottet. Till följd av detta lämnades med stöd av 6 § i beredskapslagen (1552/2011) statsrådets förordning om ibrukttagning av befogenheter i enlighet med 86, 88, 93—95 och 109 § i beredskapslagen till riksdagen den 17 mars 2020.

Epidemin och åtgärderna för att begränsa den samt medborgarnas rädsla för sjukdomen minskar avsevärt den ekonomiska verksamheten i samhället. Detta har haft en betydande inverkan på företagslivet, när företagen inte har haft kunder. Dessutom är flera företag beroende av gränsöverskridande leveranskedjor som har störts i och med att coronavirusepidemin har spridit sig från kontinent till kontinent och från land till land. Även företagens finansiella ställning och ekonomiska verksamhetsförutsättningar har försämrats kraftigt på en mycket kort tid. Med anledning av det som konstaterats ovan har arbetsgivarens förutsättningar att erbjuda sina anställda arbete försämrats i snabb takt.

Företagen har inte kunnat anpassa sin verksamhet till de förändrade förhållandena utan åtgärder för att minska arbetskraften. De meddelanden till arbets- och näringsbyråerna som avses i 48 § i lagen om samarbete inom företag (334/2007) började öka snabbt under första hälften av mars. Före den 26 maj 2020 har fler än 520 000 personer omfattats av samarbetsförhandlingar. Fram till den 26 maj 2020 hade uppskattningsvis 240 000 personer anmält sig eller blivit anmälda som permitterade eller helt och hållet arbetslösa till arbets- och näringsbyråerna på grund av coronavirusepidemin. Lagen om samarbete inom företag gäller endast arbetsgivare som har minst 20 anställda. När mindre företag än så beaktas, finns det ännu fler personer som hotas av permittering. I denna exceptionella situation är det sannolikt att också kommuner och samkommuner blir tvungna att permittera och säga upp arbetstagare. Redan innan epidemin utbröt bedömde de kommuner som är i ett svårt ekonomiskt läge att de skulle vara tvungna att permittera arbetstagare under 2020. Enligt svaren i en färsk enkät, som genomfördes av KT Kommunarbetsgivarna, omfattas nästan 30 000 personer inom kommunsektorn av permitteringar eller avbrott i löneutbetalningen. Om trenden är densamma i sådana kommuner och samkommuner som inte besvarade enkäten kan antalet personer vara högre än detta.

Regeringen lämnade med anledningen av situationen en proposition till riksdagen med förslag till lagar om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa, lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och lagen om arbetslöshetskassor (RP 38/2020 rd). Enligt propositionen ska arbetslöshetsförmån betalas i form av grunddagpenning, inkomstrelaterad dagpenning eller arbetsmarknadsstöd för den självrisktid som föreläggs i samband med att utbetalningen av

RP 94/2020 rd

arbetslöshetsförmånen börjar. Dessutom förkortades löntagares arbetsvillkor och den arbetslöshetsdagpenning som betalas på grundval av permittering förbrukar inte maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning. Riksdagen godkände förslagen och lagarna trädde i kraft den 15 april 2020. Lagarna gäller temporärt till och med den 6 juli 2020.

1.2 Beredning

Arbetsmarknadens centralorganisationer Finlands näringsliv rf, Kommunala arbetsmarknadsverket KT, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Akava ry och STTK rf överlämnade den 14 maj 2020 till regeringen ett nytt förslag till åtgärder med anledning av covid-19-epidemin. Arbetsmarknadens centralorganisationer föreslog att den temporära flexibiliteten i arbetslagstiftningen och giltighetstiden för de temporära ändringarna av utkomstskyddet för arbetslösa ska förlängas till och med den 31 december 2020, såsom arbetsmarknadsorganisationerna kom överens om den 18 mars 2020. Detta betyder bland annat att förhandlingar om permittering som snabbast ska kunna föras under fem dagar och att tiden för meddelande om permittering ska förkortas till fem dagar. Samtidigt ska självriskdagarna inom utkomstskyddet för arbetslösa slopas för permitterade och uppsagda personer så att löntagare ska få arbetslöshetsersättning under hela permitterings- eller arbetslöshetstiden. Dessutom ska förbrukningen av maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning som betalas på grundval av permittering avbrytas till och med utgången av året. Förslaget innehöll också andra åtgärder, såsom att beräkningen av maximitiden för utbetalning av utkomstskyddet för arbetslösa ska avbrytas till och med den 31 december 2020 för arbetslösa och permitterade. Enligt arbetsmarknadens centralorganisationer bildar underlättandet av permitteringar och förbättrandet av arbetslöshetsersättningarna en helhet vars båda delar bör genomföras.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Självrisktid

Bestämmelser om självrisktiden enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) finns i 5 kap. 13 § i den lagen i fråga om arbetslöshetsdagpenning (grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning) och i 7 kap. 10 § i den lagen i fråga om arbetsmarknadsstöd. Enligt bestämmelserna betalas arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd ut efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt fem fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor.

Bestämmelserna om självrisktiden för utkomstskyddet för arbetslösa i 5 och 7 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har temporärt ändrats genom lag 214/2020. Självrisktiden är temporärt fem vardagar, medan den enligt den permanenta lagen är fem helt arbetslösa dagar eller en motsvarande period. Ingen självrisktid föreläggs medan den temporära lagen är i kraft, utan när de övriga förutsättningarna uppfylls betalas arbetslöshetsdagpenning och arbetsmarknadsstöd omedelbart ut från det att arbetsvillkoret uppfylls eller anmälan som arbetslös arbetssökande lämnats, om det inte finns något annat hinder för användning av självriskan.

2.2 Löntagares arbetsvillkor och den lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning

En arbetslös som har uppfyllt arbetsvillkoret har rätt till arbetslöshetsdagpenning. Syftet med arbetsvillkoret är att visa att personen i fråga har varit stadigvarande på arbetsmarknaden och

fått sin försörjning av sitt förvärvsarbete. Det föreskrivs om arbetsvillkoret i 5 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Det har till 5 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa temporärt fogats en ny 3 a § om löntagares arbetsvillkor i undantagsfall. I paragrafen fastställs det att om löntagares arbetsvillkor inte annars uppfylls ska det arbetsvillkor som är en förutsättning för arbetslöshetsdagpenning förkortas. Arbetsvillkoret för en löntagare är 13 kalenderveckor, om det normala arbetsvillkoret på 26 kalenderveckor inte uppfylls. Arbetsvillkoret för en icke-ägande familjemedlem till en företagare är däremot 26 kalenderveckor, om arbetsvillkoret på 52 kalenderveckor inte uppfylls. Bestämmelser om den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning för löntagare och icke-ägande familjemedlemmar till företagare finns i 6 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Enligt paragrafens 2 mom. beräknas den lön som ligger till grund för löntagares inkomstrelaterade dagpenning utifrån personens stabiliserade lön för den tid innan arbetslösheten började under vilken han eller hon har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare.

2.3 Dagpenningsperiodens maximitid

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för sammanlagt högst

- 1) 300 arbetslöshetsdagar till en person som efter att ha fyllt 17 år har varit i arbete sammanlagt högst tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började,
- 2) 400 arbetslöshetsdagar till en person som efter att ha fyllt 17 år har varit i arbete sammanlagt över tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började,
- 3) 500 arbetslöshetsdagar till en person vars arbetsvillkor har uppfyllts efter det att personen har fyllt 58 år och som, när arbetsvillkoret uppfylls, under de senaste 20 åren har minst fem år tid i arbete. Det har till 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa temporärt fogats ett nytt 4 mom., enligt vilket grunddagpenning eller inkomstrelaterad dagpenning som betalats ut på grund av permittering inte ska räknas in i dagarna för maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning. Bestämmelsen gäller både arbetslöshetsdagpenning som betalas ut till helt permitterade och permitterade med förkortad arbetsvecka och arbetslöshetsdagpenning som betalas ut till permitterade med förkortad arbetsdag. Arbetslöshetsdagpenning som betalas ut på grund av en orsak som kan jämföras med permittering eller på grund av ett väderhinder ska dock fortfarande räknas in i maximitiden.

2.4 Definition av permittering

I 1 kap. 5 § 6 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa konstateras det att med permittering avses av arbetsgivaren verkställd permittering av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker.

I social- och hälsovårdsministeriets tillämpningsanvisningar till arbetslöshetskassorna konstateras det med stöd av 5 kap. i arbetsavtalslagen att permittering också kan grunda sig på ett avtal mellan arbetsgivaren och arbetstagaren. Vidare konstateras det med stöd av arbetsavtalslagen att en förutsättning för avtalsbaserad permittering dock är att permitteringen är tidsbunden och behövlig på grund av arbetsgivarens verksamhet eller ekonomiska situation. Även i situationer med permitteringsavtal uppstår det rätt till arbetslöshetsdagpenning under förutsättning att permitteringen grundar sig på produktionsorsaker och ekonomiska orsaker och att, liksom i allmänhet, permitteringen sker på arbetsgivarens initiativ.

I lagen om utkomstskydd för arbetslösa har 1 kap. 5 § 6 punkten temporärt ändrats så att det i den hänvisas till begreppet permittering enligt 5 kap. i arbetsavtalslagen. Den permanent gällande formuleringen har temporärt kompletterats så att permitteringen också kan grunda sig på ett avtal mellan arbetsgivaren och arbetstagaren. Även för permittering som grundar sig på ett avtal är förutsättningen dock att den sker på arbetsgivarens initiativ och är behövlig på grund av arbetsgivarens verksamhet eller ekonomiska situation.

2.5 Finansiering av arbetslöshetsförmåner

Löntagarnas inkomstrelaterade dagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa finansieras genom en statsandel som motsvarar grunddagpenningens belopp, genom arbetslöshetsförsäkringspremier som betalas till Sysselsättningsfonden och genom medlemsavgifter som betalas till arbetslöshetskassorna. Enligt 4 § 1 mom. i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) betalas som statsandel till en arbetslöshetskassa för varje inkomstrelaterad dagpenning ett belopp som motsvarar grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Företagarnas inkomstrelaterade dagpenning finansieras genom en statsandel som motsvarar grunddagpenningens belopp och genom medlemsavgifter och intäkter från medlemsavgifter till arbetslöshetskassor som försäkrar företagare. Bestämmelser om finansieringen av inkomstrelaterad dagpenning till företagare finns i 25 § i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984).

Till lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner har det genom lag 215/2020 och till lagen om arbetslöshetskassor har det genom lag 216/2020 temporärt fogats paragrafer om finansieringen av inkomstrelaterad dagpenning och grunddagpenning som betalas för självrisktid. Med stöd av paragraferna finansierar staten under lagens giltighetstid till fullt belopp den dagpenning för fem arbetslöshetsförmånsdagar som betalas ut på grund av att inkomstrelaterad dagpenning har betalats ut för självrisktiden på fem dagar. Statsandelen betalas till Sysselsättningsfonden enligt en uppskattning i samband med förskottet på statsandelen. Det slutliga beloppet av statsandelen fastställs kalkylmässigt.

3 Målsättning

Följderna av coronavirusepidemin har inom många sektorer kraftigt försämrat företagens lönsamhet och mängden arbete som företagen erbjuder. Regeringen föreslår i en annan proposition sådana ändringar av arbetslagstiftningen som gör det möjligt att snabbare och i större omfattning anpassa företagens verksamhet och arbetskraft till den aktuella undantagssituationen.

Syftet med denna proposition är att temporärt förlänga giltighetstiden för de ändringar av lagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa genom vilka löntagarnas försörjning tryggas i situationer där sysselsättningen upphör temporärt eller helt och hållet.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att giltighetstiden för de undantagsbestämmelser som är i kraft till och med den 6 juli 2020 ska förlängas till och med den 31 december 2020. Avsikten med förlängningen av giltighetstiden för bestämmelserna är att trygga löntagarnas försörjning i situationer där sysselsättningen upphör temporärt eller helt och hållet. Dessutom ska det i propositionen föreskrivas om att arbetslöshetsdagpenning som betalats under tiden för permittering och arbetslöshet inte ska beaktas vid beräkningen av dagpenningsperiodens maximitid.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Förlängning av slopande av självrisktiden

Om nya personer inte längre under slutet av året permitteras eller sägs upp i högre grad än under motsvarande tidpunkt 2019, uppgår självriskperioderna inom förtjänstskyddet till cirka 65 000 och inom grundskyddet till cirka 35 000. Detta orsakar en merkostnad på cirka 29 miljoner euro jämfört med en situation där en självrisktid på fem dagar föreläggs. Om en ny permitteringsvåg blir aktuell, och ytterligare 200 000 nya permitterade börjar omfattas av förtjänstskyddet samt förtjänstskyddet i övrigt börjar omfatta 20 000 och grundskyddet 30 000 nya personer jämfört med motsvarande tidpunkt 2019, uppgår kostnaderna till cirka 116 miljoner euro. Båda dessa extrema scenarier torde dock vara mycket osannolika, och kostnaderna förväntas ligga i mitten av detta intervall på 29–116 miljoner euro. Kostnadsförslaget kan då anses vara cirka 70 miljoner euro, som staten helt och hållet finansierar, om staten fortfarande finansierar dagpenningen för självrisktiden i sin helhet.

Förkortning av arbetsvillkoret till 13 veckor

Att arbetsvillkoret förkortas ökar kostnaderna med uppskattningsvis 2,6 miljoner euro, om cirka 11 000 personer, av vilka drygt 8 000 är medlemmar i en arbetslöshetskassa, uppfyller arbetsvillkoret inom 13–25 veckor och således är berättigade till inkomstrelaterad dagpenning i stället för arbetsmarknadsstöd, förutsatt att cirka 10 procent av dessa personer blir arbetslösa under slutet av året. Sysselsättningsfonden blir i huvudsak tvungen att stå för denna kostnad. Arbetslöshetskassornas finansieringsandel ökar då med cirka 300 000 euro.

Ett kortare arbetsvillkor som fortsätter över sommaren ger dock också till exempel de som blir student våren 2020 och har sommarjobb en möjlighet att uppfylla arbetsvillkoret med enbart sommarjobb. Även om marknaden för sommarjobb är dålig kan dessa fall förekomma i viss mån, och de kan medföra merkostnader, om personerna är berättigade till grunddagpenning eller inkomstrelaterad dagpenning under hösten i stället för att föreläggas en väntetid på fem månader för arbetsmarknadsstöd. Om 5 000 personer uppfyller arbetsvillkoret med sommarjobb utan tidigare arbetshistorik, och 1 500 av dessa får grunddagpenning under hösten i stället för att föreläggas en väntetid, ökar förmånsutgifterna för grunddagpenning med ytterligare 5,4 miljoner från vad som nämnts tidigare. Om en del av dessa personer ansluter sig till en arbetslöshetskassa ökar kostnaderna ytterligare.

Även under normala förhållanden är det mycket svårt att bedöma förändringar i arbetsvillkoret, eftersom det inte finns ett tillförlitligt statistiskt kunskapsunderlag. Det är möjligt att kostnaderna avviker avsevärt från denna bedömning, om uppfyllandet av arbetsvillkoren i betydande grad avviker från nämnda 11 000 i slutet av året. Ett kort arbetsvillkor kan också om det är i kraft en längre tid medföra oönskade beteendeeffekter som kan inverka på kostnaderna.

Från och med den 1 juli 2020 förbrukas inte maximitiden för dem som får arbetslöshetsdagpenning

Att maximitiden för inkomstrelaterad dagpenning inte förbrukas för permitteringstid ökar kostnaderna i synnerhet åren 2021–2022 när maximitiden för dem som får inkomstrelaterad dagpenning under en längre tid går ut. Om det i slutet av 2020 finns 200 000 permitterade som får inkomstrelaterad dagpenning i genomsnitt 50 dagar, och 20 procent av dem blir arbetslösa efter

RP 94/2020 rd

permitteringen, och 15 procent av dem som blir arbetslösa får inkomstrelaterad dagpenning till slutet av maximitiden, ökar förmånsutgifterna med cirka 10,7 miljoner euro. Drygt en miljon av detta hänför sig till arbetslöshetskassornas finansieringsandel och resten till Sysselsättningsfonden. I fråga om statens andel överförs cirka 10 miljoner euro från finansieringen av arbetsmarknadsstöd till finansieringen av inkomstrelaterad dagpenning.

Konsekvenserna har bedömts enligt följande för andra personer som för arbetslöshetsdagpenning. Det antas att i juli–december 2020 finns det inom förtjänstskyddet uppskattningsvis i genomsnitt 130 000 arbetslösa vars maximitid inte har förbrukats i juli–december 2020. Detta motsvarar grovt sett en arbetslöshetsgrad på drygt nio procent. Det beräknas att maximitiden för utbetalning inte förbrukas för i genomsnitt 100 dagar. Om 15 procent av dessa personer uppnår maximitiden utan ändringen, och den genomsnittliga inkomstrelaterade dagpenningen för dessa personer är 65 euro, uppgår merkostnaden till cirka 60 miljoner euro. Kostnaden har beräknats enligt antagandet att personerna får arbetsmarknadsstöd när maximitiden har gått ut. Kostnaderna riktas till Sysselsättningsfonden (53 miljoner euro) och arbetslöshetskassorna (7 miljoner euro). Uppskattningsvis 66 miljoner euro av statens kostnader överförs från finansieringen av arbetsmarknadsstöd till finansieringen av inkomstrelaterad dagpenning. Kostnaderna hänför sig i huvudsak till åren 2020–2022.

Kostnaden för att förbrukningen av maximitiden för utbetalning avbryts under permitteringstid har ovan beräknats uppgå till 10,7 miljoner euro under slutet av året och på grund av andra skäl än permittering till cirka 60 miljoner euro. Samkostnaden är cirka 71 miljoner euro. Kostnaden hänför sig i huvudsak till åren 2021 och 2022. Sysselsättningsfondens andel av detta är cirka 63 miljoner euro, arbetslöshetskassornas andel 8 miljoner euro och i statsandel överförs cirka 70 miljoner euro från grundskyddet till förtjänstskyddet.

Bedömningarna är mycket osäkra och beror på en hur stor del av dem som får inkomstrelaterad dagpenning under den senare hälften av 2020 blir långtidsarbetslösa till följd av arbetslösheten eller permitteringen. Om långtidsarbetslösheten ökar mer än antagandet enligt beräkningen blir även kostnaderna större än beräknat.

Tabell 1. Till slutet av året, att förbrukningen av maximitiden för utbetalning avbrytas från och med den 1 juli 2020 för dem som får arbetslöshetsdagpenning gäller

Inverkan på förmånsutgifterna	Staten	Sysselsättningsfonden	Arbetslöshetskassorna	Sammanlagt
Slopande av självrisktiden	70	0	0	70
Frysning av beräkningen av maximitiden	0	63,4	7,6	71
Arbetsvillkoret 13 veckor	5,5	2,2	0,3	8
Sammanlagt	75,5	65,6	7,9	149

4.2.2 Konsekvenser för medborgarna

Att självrisktiden slopas ökar beloppet av arbetslöshetsförmånen för dem som blir arbetslösa eller permitterade under slutet av året. För en permitterad som får inkomstrelaterad dagpenning

förbättras arbetslöshetsförmånen med i genomsnitt cirka 375 euro och för dem som blir arbetslösa och får inkomstrelaterad dagpenning förbättras förmånen med cirka 350 euro, om nivån på dagpenningen för dem som permitteras under lagens giltighetstid i genomsnitt motsvarar nivån före krisen. För dem som får grunddagpenning eller arbetsmarknadsstöd förbättras förmånen med 168,3 euro. Ändringarna är i förhållande till den permanenta lagstiftningen. Eventuella andra förmåner, nivån på den inkomstrelaterade dagpenningen samt beskattningen inverkar på vilken effekten är på respektive persons disponibla inkomster.

Att arbetsvillkoret uppfylls snabbare medför att de personer i målgruppen som måste ty sig till arbetslöshetskydd överförs från grundskyddsförmåner till inkomstrelaterad dagpenning, varmed förmånsnivån ökar från 33,66 euro per dag till cirka 65 euro per dag.

Det att maximitiden för utbetalning av arbetslöshetskydd inte förbrukas under slutet av året förlänger arbetslöshetsdagpenningens varaktighet för dem som blir långtidsarbetslösa, dock högst till och med slutet av året. Det gäller både de som får grunddagpenning och de som får inkomstrelaterad dagpenning. Inkomsterna för denna grupp ökar alltså trots att maximitiden annars går ut. Att maximitiden för utbetalning inte förbrukas kan möjliggöra rätt till tilläggsdagar för personer som annars inte skulle ha rätt till dem. Detta inverkar också på Sysselsättningsfondens och arbetslöshetskassornas kostnader.

Ändringarna försämrar incitamenten för arbete. En numerisk bedömning av propositionens konsekvenser för sysselsättningen kan dock i denna situation inte göras, eftersom arbetsmarknaden i nuläget inte fungerar på ett sätt som resultaten av tidigare utredningar kan tillämpas på. Konsekvenserna riktar sig sannolikt i huvudsak till personer som blir arbetslösa år 2020, och inte snabbt sysselsätts på nytt. Att maximitiden förlängs och att arbetsvillkoret lättare uppfylls försämrar då incitamenten för dessa personer att sysselsätta sig på nytt.

4.2.3 Konsekvenser för organisationerna

De föreslagna ändringarna av lagen om utkomstskydd för arbetslösa ökar i sig i någon mån verkställighetsuppgifterna för FPA och i synnerhet för de arbetslöshetskassor som försäkrar löntagare samt föranleder ändringar i informationssystemen. Strävan har dock varit att de föreslagna ändringarna ska genomföras så att de orsakar så små ändringar och kostnader som möjligt med tanke på verkställigheten samt så att de kan genomföras snabbt. Antalet personer som överförs från grunddagpenning till inkomstrelaterad dagpenning beräknas öka på grund av att arbetsvillkoret uppfylls snabbare. De föreslagna ändringarna beräknas i liten skala också medföra en ökning av antalet rådgivningssituationer som gäller arbetslöshetsförmåner och som sker i samband med kundbesök vid arbets- och näringsbyråerna.

5 Alternativa handlingsvägar och deras konsekvenser

I arbetsmarknadens centralorganisationers avtal föreslogs det att beräkningen av maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning som betalas på grund av arbetslöshet ska avbrytas så att det under tiden den 1 juli—31 december 2020 skulle göras ett avbrott på basis av arbetslöshet som börjat eller arbete som upphört eller minskat den 16 mars 2020 eller därefter. FPA och arbetslöshetskassorna skulle ha orsakats en avsevärd mängd extra arbete till följd av utredningen av om arbetslösheten för den som får arbetslöshetsdagpenning har börjat den 16 mars 2020 eller därefter. Till exempel vid FPA skulle detta ha krävt att cirka 20 000 fall gås igenom manuellt. Det skulle ha tagit uppskattningsvis minst fem minuter att utreda ett fall. Vid arbetslöshetskassorna skulle det extra arbetet till följd av utredningen av dessa förutsättningar ha uppgått till uppskattningsvis sammanlagt cirka 100 årsverken i fråga om alla kassor. Även utredningen och bedömningen av i vilket mån arbetet minskat skulle ha orsakat en avsevärd mängd

extra arbete för verkställarna. Genomförandet av detta alternativ skulle ha varit mer problematiskt med tanke på likabehandlingen, eftersom alternativet skulle ha medfört att de som får arbetslöshetsdagpenning skulle ha behandlats olika beroende på om deras arbetslöshet hade börjat före eller efter den 16 mars 2020. Av de nämnda skälen beslöt man i propositionen att föreslå en modell där avbrytande av maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning som betalas på grund av arbetslöshet ska tillämpas på alla som får arbetslöshetsdagpenning.

6 Remissvar

Denna proposition har beretts skyndsamt för att under de exceptionella omständigheterna underlätta den ekonomiska situationen för permitterade och sådana som får utkomstskydd för arbetslösa av andra skäl. På grund av den snabba beredning som krävts med anledning av de exceptionella omständigheter som coronavirusepidemin orsakat har det inte varit möjligt att ordna en egentlig remissbehandling. Enligt anvisningarna om hörande vid lagberedning kan man endast av motiverade skäl avstå från att begära skriftliga utlåtanden om ett lagförslag. De aktuella omständigheterna måste anses vara så exceptionella att det finns motiverade skäl till att avvika från remissbehandlingen.

Propositionen har beretts i samarbete med arbets- och näringsministeriet, FPA och Arbetslöshetskassornas Samorganisation. Finlands näringsliv, KT Kommunarbetsgivarna, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, STTK, Akava och Företagarna i Finland rf har getts möjlighet att kommentera propositionen.

Ålands landskapsregering har hörts.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I propositionen föreslås det att 1—3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (214/2020) ska ändras. Ikraftträdandebestämmelsens 1 mom. ska ändras så att lagen ska gälla till och med den 31 december 2020.

Ikraftträdandebestämmelsens 2 mom. ska ändras så att det i momentet föreskrivs om att lagens 5 kap. 3 a § som gäller temporärt inte ska tillämpas om den maximitid som börjar löpa på basis av att arbetsvillkoret uppfylls skulle börja den 1 januari eller därefter. I övrigt kvarstår momentet oförändrat.

Ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. ska ändras så att lagens 5 kap. 13 § och 7 kap. 10 § som gäller temporärt tillämpas på självrisktid vars första dag infaller den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

7.2 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

6 kap. Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

7 §. Dagpenningens periodens maximitid. I paragrafen föreskrivs det om maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning. Det föreslås att det nya 4 mom. som temporärt har fogats till paragrafen ska ändras. Enligt momentet ska grunddagpenning eller inkomstrelaterad dagpenning som betalats ut för tiden den 1 juli 2020 eller därefter inte räknas in i dagarna för maximi-

RP 94/2020 rd

tiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning. Även om dagarna inte räknas in i eller förbrukar maximitiden ska maximitiden enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa dock anses ha börjat för det syfte som har angetts för maximitidens början vid utredningen av föreläggande av självrisktid på basis av 5 kap. 13 § eller omräkning av dagpenningens storlek på basis av 6 kap. 8 §.

Enligt propositionen ska denna ändring träda i kraft den 1 juli 2020. Trots att lag 214/2020 gäller till och med den 6 juli 2020 ska undantaget som gäller permitterade tillämpas på förbrukningen av maximitiden för utbetalning endast till och med den 30 juni 2020. Av den föreslagna ändringen följer med tanke på permitterade att tillämpningen av den temporära bestämmelse som hindrar att maximitiden för utbetalning förbrukas fortsätter utan avbrott från och med dagen i fråga, även om tillämpningen av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa upphör redan den 30 juni 2020 utan ändringen. I fråga om de andra personer som får arbetslöshetsdagpenning och som börjar omfattas av bestämmelsen ska bestämmelsen tillämpas från och med ikraftträdandet, det vill säga från och med den 1 juli. (Lagförslag 2). Detta innebär att den temporära bestämmelsen med ändrat innehåll är i kraft under tiden den 1 juli—31 december 2020. (Lagförslag 1).

7.3 Lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

Ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (215/2020) ska ändras så att ikraftträdandebestämmelsen gäller till och med den 31 december 2020. Tillämpningen av det temporära undantag som gäller statens finansieringsandel förutsätter att självrisktiden skulle ha börjat den 16 mars 2020 eller därefter, men före den 1 januari 2021.

7.4 Lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

Ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor (216/2020) ska ändras på motsvarande sätt som ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.

8 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 1 juli 2020. Lagen om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa är utan en särskild bestämmelse i kraft till samma tidpunkt som lag 214/2020, det vill säga till och med den 31 december 2020.

Regeringen anser att det är viktigt att lagarna träder i kraft så snart som möjligt på grund av de föreslagna ändringarna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eftersom de påverkar försörjningen för dem som får en arbetslöshetsförmån.

9 Förhållande till andra propositioner

9.1 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om temporär ändring av arbetsavtalslagen, lagen om sjöarbetsavtal och 51 § i lagen om samarbete inom företag (RP /2020 rd), vars syfte är att skapa förutsättningar för att arbetsgivare snabbare än för närvarande ska kunna anpassa sin verksamhet till en plötslig och kraftig nedgång i efterfrågan på produkter och tjänster till följd av coronavirusepidemin. I denna proposition föreslås en lindring av de konsekvenser som de ändringar som föreslås i regeringspropositionen i fråga

RP 94/2020 rd

har för arbetstagare som permitteras eller blir arbetslösa. Av detta följer att giltighetstiden för de ändringar som föreslås i denna proposition och de förslag som ingår i den nämnda regeringspropositionen RP /2020 rd bör upphöra samtidigt.

9.2 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen hänför sig till den fjärde tilläggsbudgetpropositionen för 2020 och avses bli behandlad i samband med den.

10 Förhållandet till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna ändringarna anknyter till de grundläggande fri- och rättigheterna i 18 och 19 § i grundlagen. Grundlagens 18 § gäller näringsfrihet och rätt till arbete och 19 § gäller rätt till social trygghet.

Systemet med utkomstskydd för arbetslösa syftar till att trygga arbetslösa arbetssökandes ekonomiska möjligheter att söka arbete och förbättra sina förutsättningar att komma in på eller återvända till arbetsmarknaden. Detta görs genom att systemet ersätter de ekonomiska förluster som arbetslösheten orsakar. Enligt 18 § 2 mom. i grundlagen ska det allmänna främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete. Det främjande av sysselsättningen som avses i bestämmelsen innebär att det allmänna strävar efter att trygga rätten till arbete för envar, och att det allmänna ska sträva efter att förhindra uppkomsten av en grupp permanent arbetslösa (se RP 309/1993 rd, s. 72, GrUU 44/2000 rd, s. 2, GrUU 17/1995 rd, s. 1—2). I 19 § 2 mom. i grundlagen anges att var och en genom lag ska garanteras rätt att få sin grundläggande försörjning tryggad vid bland annat arbetslöshet. Bestämmelsen förutsätter att lagstiftaren garanterar var och en som behöver grundläggande försörjning en subjektiv rätt till den trygghet som det allmänna genom lag är skyldig att ordna. Den sociala tryggheten är förknippad med vissa sociala risksituationer som nämns i bestämmelsen, men också med respektive lagbestämmelser om bidragskriterier, behovsprövning och procedurer (RP 309/1993 rd, s. 74, GrUU 55/2016 rd, s. 3 och GrUU 48/2006 rd, s. 2). Systemen för grundläggande försörjning bör vara så täckande att inga grupper lämnas utanför systemen och därmed blir lidande (RP 309/1993 rd, s. 75/I, GrUU 48/2006 rd, s. 2, GrUU 6/2009 rd, s. 7/II).

I propositionen föreslås det att giltighetstiden för de temporära undantag som genom lagarna 214—216/2020 gjorts i systemet med utkomstskydd för arbetslösa ska förlängas till och med utgången av 2020. Förutsättningarna för att få en arbetslöshetsförmån ska förbättras på så sätt att sloandet av självrisktiden från början av utbetalningen av en arbetslöshetsförmån ska förlängas temporärt och löntagares arbetsvillkor ska förkortas. Eftersom syftet med de föreslagna ändringarna är att temporärt göra det lättare att få en arbetslöshetsförmån och att trygga människors försörjning, anser regeringen fortfarande att de föreslagna ändringarna inte utgör ett problem med tanke på 18 § 2 mom. eller 19 § 2 mom. i grundlagen.

Det temporära undantag som gäller dagpenningens periodens maximitid ska enligt propositionen utvidgas så att undantaget utöver permittering även gäller arbetslöshetsdagpenning som betalats under tiden för arbetslöshet. Frysningen av beräkningen av maximitiden för utbetalning gäller endast de som får arbetslöshetsdagpenning och för vilka utbetalningen av förmånen baserar sig på arbetslöshet som börjat eller arbete som upphört eller minskat den 16 mars 2020 eller därefter. Till denna del bör propositionen bedömas med avseende på 6 § i grundlagen.

Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. Grundlagens 6 § 1 mom. uttrycker ett krav på juridisk likabehandling och faktisk jämlikhet. I bestämmelsen ingår ett förbud mot god-

RP 94/2020 rd

tycke och ett krav på enahanda bemötande i likadana fall (RP 309/1993 rd, s. 46). Jämlikhetsbestämmelsen kräver ändå inte att alla människor i alla avseenden ska behandlas lika, om inte förhållandena är likadana.

Jämlikhetsbestämmelsen gäller också lagstiftaren. Vissa människor eller människogrupper får inte genom lag godtyckligt ges en gynnsammare eller ogynnsammare ställning än andra. Jämlikhetsaspekter spelar en viss roll såväl när medborgarna ges fördelar eller rättigheter genom lag som när de påförs skyldigheter. Samtidigt är det typiskt för lagstiftningen att den på grund av ett visst godtagbart samhälleligt intresse behandlar människor olika bland annat för att främja faktisk jämlikhet (RP 309/1993 rd, s. 46, se även GrUU 31/2014 rd, s. 3/I). I grundlagsutskottets praxis har det vedertaget betonats att jämlikhetsprincipen inte kan orsaka strikta gränser för lagstiftarens prövningsrätt när man eftersträvar reglering som förutsätts av samhällsutvecklingen (se till exempel GrUU 28/2009 rd, s. 2/II, GrUU 38/2006 rd, s. 2/I, GrUU 1/2006 rd, s. 2/I, GrUU 59/2002 rd, s. 2/II).

I 6 § 2 mom. i grundlagen ingår ett förbud mot diskriminering, enligt vilket ingen utan godtagbart skäl får särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Förteckningen är dock inte uttömmande, utan diskriminering ska vara förbjuden också på grund av någon annan omständighet som gäller den enskilde som person. En sådan orsak kan vara till exempel samhällelig ställning och egendom (se RP 309/1993 rd, s. 47, se även till exempel GrUU 53/2016 rd och GrUU 31/2014 rd, s. 3/I).

Enligt grundlagsutskottet är det också möjligt att allas försörjning under arbetslöshet inte kan tryggas på samma sätt, inte ens när det är fråga om särbehandlande faktorer som gäller arbetslösa (GrUU 43/2001 rd, s. 3, GrUU 32/2000 rd, s. 2, GrUU 32/1997 rd, s. 3—4, GrUU 17/1996 rd, s. 2—3, GrUU 17/1995 rd, s. 2). Segregeringen måste dock anses godtagbar med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 27/2009 rd, s. 2, GrUU 42/2004 rd, s. 2, GrUU 46/2002 rd s. 6—7). Att till exempel gynna en viss persongrupp i fråga om utkomstskyddet för arbetslösa har varit möjligt, om det inte är godtyckligt eller oskäligt (GrUU 64/2010 rd, s. 2/II).

Syftet med undantaget som gäller frysning av beräkningen av maximitiden för utbetalning är att trygga en tillräcklig försörjning för de personer som utan egna möjligheter att påverka situationen har blivit arbetslösa på grund av covid-19-epidemin. Genom lag 214/2020 har förbrukningen av maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning som betalas på grund av permittering avbrutits för tiden den 16 mars–30 juni 2020. I denna proposition föreslås det att också förbrukningen av maximitiden för utbetalning av arbetslöshetsdagpenning som betalas på grund av andra skäl än permittering ska avbrytas. Avbrytandet gäller alla dem som får arbetslöshetsdagpenning oberoende av när och av vilket skäl utbetalningen av arbetslöshetsdagpenning har börjat. Det föreslagna undantaget ska gälla temporärt till utgången av 2020. Eftersom den föreslagna ändringen syftar till att i samband med en smittsam sjukdom som har omfattande samhällsverkningar och är exceptionell se till att människor har en tillräcklig ekonomisk försörjning, anser regeringen att detta inte utgör ett hinder med tanke på 6 § i grundlagen.

På de grunder som anförts ovan anser regeringen att propositionen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

RP 94/2020 rd

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (214/2020) 1—3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.

Lagens 5 kap. 3 a § tillämpas från och med den 16 mars 2020 på en arbetssökande som har varit i sådant arbete som uppfyller arbetsvillkoret åtminstone en kalendervecka efter den 1 mars 2020. Den nämnda paragrafen tillämpas inte om den maximitid som avses i 6 kap. 7 § ännu löper, och paragrafen tillämpas inte heller om den maximitid som börjar löpa på basis av att arbetsvillkoret uppfylls skulle börja den 1 januari 2021 eller därefter.

Lagens 5 kap. 13 § och 7 kap. 10 § tillämpas på självrisktid vars första dag infaller den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 6 kap. 7 § 4 mom., sådant det
lyder i lag 214/2020, som följer:

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

7 §

Dagpenningsperiodens maximitid

Arbetslöshetsdagpenning som betalas för den 1 juli eller därefter beaktas inte vid beräkningen
av maximitiden enligt 1 mom.

Denna lag träder i kraft den _____ 2020.

Lagen tillämpas på arbetslöshetsdagpenning som betalas för den 1 juli 2020 eller därefter.

3.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (215/2020) ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.
Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

4.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor (216/2020) ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.
Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 5 juni 2020

Statsminister

Sanna Marin

Social- och hälsovårdsminister Aino-Kaisa Pekonen

1.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (214/2020) 1—3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 6 juli 2020.

Lagens 5 kap. 3 a § tillämpas från och med den 16 mars 2020 på en arbetssökande som har varit i sådant arbete som uppfyller arbetsvillkoret åtminstone en kalendervecka efter den 1 mars 2020. Den nämnda paragrafen tillämpas inte om den maximitid som avses i 6 kap. 7 § ännu löper, och paragrafen tillämpas inte heller om den maximitid som börjar löpa på basis av att arbetsvillkoret uppfylls skulle börja den 6 juli 2020 eller därefter.

Lagens 5 kap. 13 § och 7 kap. 10 § tillämpas på självrisktid vars första dag infaller den 16 mars 2020 eller därefter men före den 7 juli 2020.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.

Lagens 5 kap. 3 a § tillämpas från och med den 16 mars 2020 på en arbetssökande som har varit i sådant arbete som uppfyller arbetsvillkoret åtminstone en kalendervecka efter den 1 mars 2020. Den nämnda paragrafen tillämpas inte om den maximitid som avses i 6 kap. 7 § ännu löper, och paragrafen tillämpas inte heller om den maximitid som börjar löpa på basis av att arbetsvillkoret uppfylls skulle börja den 1 januari 2021 eller därefter.

Lagens 5 kap. 13 § och 7 kap. 10 § tillämpas på självrisktid vars första dag infaller den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 6 kap. 7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 6 kap. 7 § 4 mom., sådant det
lyder i lag 214/2020, som följer:

Gällande lydelse

6 kap.

**Arbetslöshetsdagpenningens belopp och
varaktighet**

7 §

Dagpenningensperiodens maximitid

Föreslagen lydelse

6 kap.

**Arbetslöshetsdagpenningens belopp och
varaktighet**

7 §

Dagpenningensperiodens maximitid

Arbetslöshetsdagpenning som betalas under tiden för permittering beaktas inte vid beräkningen av maximitiden enligt 1 mom.

Arbetslöshetsdagpenning som betalas *för den 1 juli eller därefter* beaktas inte vid beräkningen av maximitiden enligt 1 mom.

*Denna lag träder i kraft den 2020.
Lagen tillämpas på arbetslöshetsdagpenning som betalas för den 1 juli 2020 eller därefter.*

3.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (215/2020) ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 6 juli 2020.

Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 7 juli 2020.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.

Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

4.

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om temporär ändring av lagen om arbetslöshetskassor (216/2020) ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 6 juli 2020.

Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 7 juli 2020.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 15 april 2020 och gäller till och med den 31 december 2020.

Denna lag tillämpas om självrisktiden har börjat den 16 mars 2020 eller därefter men före den 1 januari 2021.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .